

Wtorek, 8 października 2013

P7_TA(2013)0395

Wczesne planowanie polityki: wpływ budżetu na budowanie potencjału

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 8 października 2013 r. w sprawie planowania polityki i długoterminowych trendów: skutków budżetowych dla budowania potencjału (2012/2290(INI))

(2016/C 181/02)

Parlament Europejski,

- uwzględniając budżet ogólny Unii Europejskiej na rok budżetowy 2013 ⁽¹⁾, w szczególności zawarte w budżecie na 2013 r. działania przygotowawcze „Międzyinstytucjonalny system określania tendencji długoterminowych”,
 - uwzględniając rozporządzenie finansowe (UE, Euratom) nr 966/2012, w szczególności jego art. 54 ust. 2 lit. a), b) i e), mające zastosowanie do budżetu ogólnego Unii oraz przepisy wykonawcze do tego rozporządzenia,
 - uwzględniając sprawozdanie ESPAS (europejskiego systemu analiz strategicznych i politycznych) pt. „Globalne tendencje do 2030 r. – obywatele w połączonym i wielocentrycznym świecie”, sporządzone przez Instytut Unii Europejskiej Studiów nad Bezpieczeństwem (IUESB) ⁽²⁾,
 - uwzględniając art.48 Regulaminu,
 - uwzględniając sprawozdanie Komisji Budżetowej oraz opinie Komisji Rozwoju Regionalnego i Komisji Spraw Konstytucyjnych (A7-0265/2013),
- A. mając na uwadze, że znajdujemy się obecnie w okresie szybkiej transformacji – widocznej w odniesieniu do dynamiki władzy, zmian demograficznych, zmiany klimatu, urbanizacji i technologii – co powoduje coraz pilniejszą konieczność podjęcia przez decydentów we wszystkich jurysdykcjach większych wysiłków w zakresie badania i monitorowania głównych tendencji globalnych;
- B. mając na uwadze, że z inicjatywy Parlamentu w budżecie UE na 2010 r. przewidziano realizację przez Komisję dwuletniego projektu pilotażowego w celu zbadania możliwości utworzenia „międzyinstytucjonalnego systemu określania długoterminowych tendencji odnoszących się do kluczowych kwestii politycznych, jakim UE musi stawić czoła”;
- C. mając na uwadze, że w budżecie UE na 2012 r. zatwierdzono realizację – w ciągu trzech lat: od 2012 r. do 2014 r. – następnego etapu projektu jako działania przygotowawczego w celu utworzenia do końca 2014 r. w pełni funkcjonującego „europejskiego systemu analiz strategicznych i politycznych” (ESPAS), w którym uczestniczyłyby wszystkie odpowiednie instytucje UE, poprzez zacieśnienie „współpracy między działami badawczymi różnych instytucji i organów UE, zajmującymi się analizą średnio- i długoterminowych trendów w zakresie polityki” ⁽³⁾;
- D. mając na uwadze, że utworzenie na szczeblu administracyjnym stałego międzyinstytucjonalnego systemu identyfikacji i przeglądu głównych tendencji mogących kształtować przyszłą sytuację polityczną pomogłoby instytucjom UE przygotować się i reagować na wyzwania oraz określać spójne warianty strategii na przyszłe lata, a także wsparłoby je w tych działaniach;

⁽¹⁾ Dz.U. L 66 z 8.3.2013.

⁽²⁾ 27 kwietnia 2012 r.; http://www.iss.europa.eu/uploads/media/ESPAS_report_01.pdf.

⁽³⁾ http://europa.eu/espas/pdf/espas-preparatory-action-amendment_en.pdf.

Wtorek, 8 października 2013

- E. mając na uwadze, że taki ugruntowany i uznany system mógłby zapewnić podstawę refleksji w kontekście przygotowywania budżetu UE oraz określania rocznych i wieloletnich priorytetów politycznych, a także bardziej bezpośredniego powiązania zasobów finansowych z celami politycznymi;
- F. mając na uwadze, że wzmocnienie pozycji kobiet nie jest możliwe bez uznania i skutecznego wdrożenia ich praw; mając na uwadze, że w ramach ESPAS możliwe byłoby również sporządzenie skutecznej analizy wyzwań, jakie wiążą się z promowaniem równouprawnienia płci, poczynając od politycznego upodmiotowienia, a kończąc na zwalczaniu wszelkich form dyskryminacji kobiet;
- G. mając na uwadze, że w pierwszym sprawozdaniu sponsorowanym przez ESPAS pt. „Globalne tendencje do 2030 r. – obywatele w połączonym i wielocentrycznym świecie”, sporządzonym na zlecenie IUESB, określono szereg globalnych tendencji, które, jak się wydaje, mogą kształtować sytuację na świecie w następnych dziesięcioleciach;
- H. mając na uwadze, że tendencjami tymi są w szczególności: coraz mocniejsza pozycja jednostki, wynikająca częściowo z rozwoju technologii, większy nacisk na zrównoważony rozwój w kontekście coraz większego niedoboru zasobów i długotrwałego ubóstwa, potęgowanych przez skutki zmiany klimatu oraz powstawanie międzynarodowego systemu charakteryzującego się zmniejszeniem znaczenia państw, w których występują coraz większe luki w systemach rządów, ponieważ tradycyjne mechanizmy regulujące stosunki międzypaństwowe nie odpowiadają właściwie na potrzeby publiczne;
1. uważa, że spójne i skuteczne kształtowanie polityki UE będzie w coraz większym stopniu zależeć od określenia w odpowiednim czasie tych długoterminowych tendencji globalnych, które mają wpływ na wyzwania i wybory, w obliczu których stoi Unia w coraz bardziej złożonym i połączonym wzajemnymi zależnościami świecie;
 2. podkreśla znaczenie skutecznej współpracy między instytucjami UE w zakresie monitorowania i analizowania tych długoterminowych tendencji, a także współpracy i tworzenia sieci kontaktów z innymi podmiotami – w tym szerszą społecznością badaczy w Unii Europejskiej i poza nią – zainteresowanymi podobnymi zagadnieniami w państwach trzecich; w związku z tym podkreśla znaczenie, jakie ma kontynuacja procesu rozwoju zdolności efektywnego zapewniania niezależnych, międzyinstytucjonalnych, wysokiej jakości analiz i doradztwa na temat najważniejszych tendencji, z którymi muszą zmierzyć się decydenci w systemie UE;
 3. zaznacza, że zgodnie z zasadą pomocniczości za opracowywanie długoterminowych strategii społeczno-gospodarczych oraz wdrażanie rozwiązań politycznych w UE odpowiedzialność ponosi szereg organizacji publicznych, takich jak instytucje europejskie, ministerstwa, wydziały administracji lokalnej lub regionalnej oraz wyspecjalizowane agencje; podkreśla, że oprócz instytucji publicznych w państwach członkowskich oraz instytucji europejskich w opracowywaniu długoterminowych strategii uczestniczą również partnerzy społeczni i gospodarczy, organizacje pozarządowe oraz inne zainteresowane strony; w związku z tym podkreśla, że powinno się zastosować wielopoziomowy system rządzenia;
 4. podkreśla, że ze względu na jej wieloletni charakter, długoterminowość i przekrojowy zasięg politykę spójności z natury rzeczy cechuje wyraźne ukierunkowanie na realizację długofalowych celów, a z uwagi na to, że na realizację polityki spójności przeznaczona jest znaczna część środków przewidzianych w budżecie UE, polityka ta musi stanowić istotny element wszystkich dalekosiężnych planów budżetowych;
 5. uważa, że opracowywanie strategii politycznych w odniesieniu do polityki spójności i innych dziedzin polityki w coraz większym stopniu zależy od wskazania w odpowiednim momencie długoterminowych tendencji globalnych; odnotowuje w związku z tym różne wybiegające w przyszłość sprawozdania, takie jak „Projekt Europa 2030” (sprawozdanie Grupy Refleksji nad Przyszłością Unii Europejskiej dla Rady Europejskiej) czy sprawozdanie zatytułowane „Globalne tendencje do roku 2030 – obywatele w połączonym i wielocentrycznym świecie”, sporządzone przez Instytut Unii Europejskiej Studiów nad Bezpieczeństwem (IUESB) w ramach projektu europejskiego systemu analiz strategicznych i politycznych (ESPAS); zaleca lepszą koordynację inicjatyw dotyczących sporządzania takich sprawozdań;
 6. apeluje o włączenie aspektu płci do oceny długoterminowych tendencji globalnych oraz przyszłych sprawozdań w celu przeciwdziałania łamaniu praw człowieka, dyskryminacji i ubóstwu;

Wtorek, 8 października 2013

7. z zadowoleniem przyjmuje zwłaszcza dotychczasowe rezultaty realizowanego na szczeblu administracyjnym projektu pilotażowego (lata 2010–2011) i działania przygotowawczego (lata 2012–2014) mających na celu opracowanie europejskiego systemu analiz strategicznych i politycznych (ESPAS) wspomagającego określanie długoterminowych tendencji odnoszących się do kluczowych kwestii politycznych, jakim UE musi stawić czoła, i zdecydowanie zaleca, aby proces ten był kontynuowany po zakończeniu obecnego działania przygotowawczego; uważa również, że do tego systemu powinni zostać włączeni pracownicy wszystkich właściwych instytucji i organów UE, w tym Komitetu Regionów; jest przekonany, że mechanizm sprawozdawczy powinien zostać poddany pod dyskusję z udziałem wszystkich właściwych grup interesów, przedsiębiorstw oraz organizacji pozarządowych;

8. wzywa cztery instytucje i organy, które obecnie biorą udział w procesie ESPAS – Komisję, Parlament, Radę i Europejską Służbę Działań Zewnętrznych – do opracowania i podpisania pewnego rodzaju porozumienia międzyinstytucjonalnego, które najlepiej byłoby zawrzeć wiosną 2014 r., przy czym każdy z partnerów zobowiązałby się do utrzymania porozumienia i stałego udziału w nim;

9. podkreśla, że zaangażowane instytucje i organy muszą przeznaczyć niezbędne zasoby kadrowe i środki finansowe na system ESPAS w swoich budżetach, w pełnej zgodności z rozporządzeniem finansowym, a zwłaszcza z jego art. 54 lit. e), oraz w kontekście rocznej procedury budżetowej, tak aby w przyszłości zapewnić możliwość realizacji tych zadań w sposób pozostający bez wpływu na budżet, podkreśla potrzebę inwestowania przez wszystkie instytucje UE w personel posiadający specjalistyczną wiedzę umożliwiającą pełny udział w szczegółowej analizie i monitorowaniu globalnych tendencji, a także identyfikowanie opcji i przedstawianie zaleceń politycznych odpowiadających szczególnym potrzebom każdej instytucji UE;

10. utrzymuje, że ESPAS powinien być kierowany i nadzorowany przez międzyinstytucjonalną radę w odpowiednim składzie, która ustalałaby mandat i priorytety ESPAS oraz wyznaczała dyrektora lub innych urzędników, i w której Parlament – jeśli tak postanowi – będzie reprezentowany przez posłów, przy założeniu, że szczegółowe prace ESPAS w ramach jego mandatu powinny być wykonywane w niezależny sposób;

11. z zadowoleniem przyjmuje zamiar wykorzystania procesu ESPAS – i bazowanie na jego światowej sieci – do utworzenia globalnego internetowego zbioru dokumentów i materiałów dotyczących średnio- i długoterminowych tendencji, pochodzących z różnych źródeł, który byłby bezpłatnie dostępny dla decydentów i obywateli na całym świecie;

12. z zadowoleniem przyjmuje to, że efektem bliższej współpracy administracyjnej między instytucjami UE w ramach procesu ESPAS będzie przedstawienie – w ramach działania przygotowawczego – dalekowzrocznego sprawozdania zawierającego analizę długoterminowych tendencji i ich wpływu na wyzwania i wybory czekające Unię w latach 2014–2019, które ma zostać przedłożone do wiadomości osób stojących na czele instytucji Unii w 2014 r.; uważa, że działanie to jest skuteczne, a zatem powinno być w przyszłości powtarzane przynajmniej co pięć lat;

13. uważa, że stały system – mający na celu zapewnienie instytucjom UE regularnej analizy średnio- i długoterminowych tendencji, aby zachęcić do przyjęcia bardziej strategicznego podejścia do podejmowania decyzji – powinien przewidywać przedstawienie instytucjom rocznego „sprawozdania na temat strategicznych tendencji” przed debatą na temat stanu Unii i publikacją rocznego programu prac Komisji w celu identyfikacji i oceny zmieniającego się schematu długoterminowych tendencji oraz dostarczenia władzy budżetowej konkretnych danych do wykorzystania w przygotowaniach do negocjacji w sprawie wieloletnich ram finansowych (MRF) po 2020 r., a także w śródkokresowym przeglądzie MRF na lata 2014–2020;

14. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszego sprawozdania Radzie, Komisji oraz Europejskiej Służbie Działań Zewnętrznych.